

rigtigt paa dette Omraade at blive ved de Bestemmelser, der gælde nu og have været gældende i lange Tider, uden at der er fremkommet nogen virkelig Grund til Klage. Jeg kan ikke ret se, hvilke virkelige Goder der skulde opnaas for Arveladeren eller Arvingerne ved det foreliggende Lovforslag, og jeg forstaa heller ikke ret, hvorpaa det foreliggende Lovforslag skal være begrundet. Ganske vist ses det af de Motiver, der ledsagede det oprindelige Lovforslag, som blev forelagt i Landstinget, at der nu om Stunder skulde være Tendens til at gaa Skifteretterne forbi og anvende Eksekutorbehandling i Stedet for, men i og for sig anser jeg dette for at være en god Tendens. Jeg mener nemlig, at det er en god Ting, at Statens Embedsmænd saa lidt som muligt have med Borgernes private Anliggender at gøre. Jeg mener, at det er en god Tendens, der gaar i den Retning, at man søger at hjælpe sig selv; men selv om man nu vil beklage dette Forhold — hvad jeg ikke gør — at Behandlingen af Dødsboer mere og mere gaar uden om de ordinære Skifteretter, vil jeg sige, at i alt Fald her i Kjøbenhavn ligger Skylden for en Del vistnok i den Maade, hvorpaa Forholdene i Skiftekommissionen ere ordnede, hvorfor jeg tror, at det, hvis den højtærede Minister mener — hvad jeg antager han gør — at der er Grund til at beklage det omtalte Forhold, vilde være den rette Vej at gaa at reformere Forholdene ved Kjøbenhavns Skiftekommission. Man maa jo erindre, at den Gang Skiftekommissionen blev oprettet, var Kjøbenhavn en lille By, medens den nu er en stor By; derfor var der selvfølgelig den Gang langt færre Dødsboer at behandle end nu, og det kunde af den Grund maaske gaa paa den Maade, som det den Gang gik, og som det gaar endnu, nemlig at Skiftekommissionen — i alt Fald Assessorerne i Skiftekommissionen — kun gøre Forretninger med Publikum nogle faa Timer om Dagen. I disse faa Timer skulle altsaa alle de Folk, som have Forretninger i Skiftekommissionen at udføre, indfinde sig der, og de maa ofte sidde og vente meget længe, medens andre Sager foretages, hvorved de spillede megen Tid. Det er noget, som selvfølgelig hverken private Folk eller Sagførere — det er jo i Reglen disse, der ere Eksekutorer — holde af. Men foruden dette, at der er megen Tidsspilde forbunden med at møde i Skiftekommissionen, er der ogsaa en anden Ting, som jeg antager, overmaade mange Arveladere og overmaade mange Arvinger ikke synes meget godt om, nemlig at

Forretningen i Skiftekommissionen foregaar endogsaa for alle tre Afdelinger i et Lokale, hvor enhver, der har et eller andet Ærinde deroppe, kan komme til Stede og, enten han vil eller ikke kan komme til at paahøre, hvad der passerer ved Behandlingen af andre Boer. Og nu er det jo dog saa, at der i overmaade mange Dødsboer er enten Uenighed mellem Arvingerne, som de ikke ønske, at baade Per og Povl skulle have Lejlighed til at høre, eller private intime Forhold, hidrørende fra Arveladerens Tid, som de heller ikke ønske, at udenforstaaende skulle have Lejlighed til at høre drøftede. Dette gør ganske naturligt, at baade Arveladere, der kende disse Forhold, og Arvinger søge at finde andre Veje til at faa deres Sager behandlade, og den Vej, som da ligger ganske nær, er Eksekutorbehandlingen. Jeg tror saaledes, at der slet ikke er nogen Grund til at gøre Forandring paa dette Omraade. Jeg vil føje til, at naar der — det har man jo ogsaa set — har været Grund for Arvingerne til at besvare sig over Eksekutorbehandlingen, have de ogsaa haft fuld Lejlighed til at faa deres Klager hørte og bedømte af kompetente Autoriteter, Domstolene. Og jeg tror, det er en fuldstændig Fejltagelse, hvis der er nogen, der ventér eller mener, at en Behandling af Dødsboer gennem Skifteretterne er billigere end gennem Eksekutorer. Jeg tror, det er en ganske overordentlig Fejltagelse. — Hvad derimod den anden Side af Sagen angaar, Forslaget om skærpede Kontrolbestemmelser, er det naturligvis noget, som ingen kan have noget at indvende imod, hvis virkelig den højtærede Minister mener, at de kontrollerende Autoriteter ikke paa Grundlag af de nuværende Bestemmelser paa behørig Maade udføre deres Virksomhed.

K. Pedersen: Jeg kan godt slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Køge (Alberti), som nu talte, idet han mente, at der kunde gøres visse Forandringer ved Skifteretterne. Ved Skifteretterne ude i Provinsbyerne har jeg ikke truffet nogen Ulemper, men her i Kjøbenhavn har det været Tilfældet. Jeg har for ikke lang Tid siden, haft med et Skifte at gøre her i Kjøbenhavn, og de Ulemper og Omstændigheder, der her forelaa, ere saadanne, at man maatte faa Indtryk af, at man næsten ikke kan faa ordnet et Skifte her i Kjøbenhavn. Man bliver vist fra det ene Kontor til det andet, og alle Vegne modtages man med den